

- (1) במקום סעיף 5 יבוא:
5. הסייג לסעיף 3 לא יחול במשפט פלילי בשל עבירה של חבלת גוף או של אלימות, כולל משפט בשל נסיון לעבור עבירה כזאת.
- (2) אחרי סעיף 5 יבואו סעיפים אלה:
- א5. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה שראש הממשלה או שר הבטחון הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון המדינה, או שראש הממשלה או שר החוץ הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע ביחסי החוץ של המדינה, וזולת אם מצא שופט של בית המשפט העליון, על-פי עזירת בעל-דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן האינטרס שלא לגלותה.
- (ב) הוגשה לבית המשפט תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע על-מנת לאפשר הגשת העתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון — גם עד להחלטה בעתירה.
- (ג) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה ששר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע באינטרס ציבורי חשוב, וזולת אם מצא בית המשפט הדין בענין, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן האינטרס שלא לגלותה.
- (ד) הדיון בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיפים קטנים (א) או (ג) יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט של בית המשפט העליון או בית המשפט, לפי הענין, לדרוש שהראיה או תכנה יובאו לידיעתו ורשאי הוא לקבל הסברים מהיועץ המשפטי לממשלה או נציגו ומנציגי המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין.
- (ה) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לדיון בעתירה לפי סעיף זה.
- ב5. (א) אין אדם חייב למסור ראיה שיש בה הודאה בעובדה המהווה יסוד מיסודותיה של עבירה שהוא מואשם או עשוי להיות מואשם בה.
- (ב) ביקש אדם להימנע ממסירת ראיה מחמת שהיא עשויה להפיל לילו כאמור בסעיף קטן (א) ובית המשפט דחה את הבקשה והראיה נמסרה, לא תוגש הראיה נגד אותו אדם במשפט שבו הוא מואשם בשל העבירה שהעובדה המתגלית מן הראיה מהווה יסוד מיסודותיה, זולת אם הסכים לכך.
- (ג) נאשם שבחר להעיד במשפטו כעד הסניגוריה, לא יחול עליו סעיף זה לגבי העבירה שהוא מואשם בה באותו משפט.

"אימתי בן-זוג
הורה וילד
כשרים להעיד
זה נגד זה

"ראיות חסויות
מטעמי טובת
המדינה

ראיות מפלילוח

* נתקבל בכנסת ביום ה' באב תשכ"ח (30 ביולי 1968); הצעת החוק ודבריה הסבר פורסמו בה"ח 737, תשכ"ז, עמ' 182.
1 חוקי א"י, כרך א' פרק ב'ד, עמ' 650; תשט"ז, עמ' 10.

35. (א) דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך דין לבין לקוחו או אדם אחר מטעם הלקוח ויש להם קשר עניני לשירות המקצועי שניתן על-ידי עורך-הדין ללקוח, אין עורך הדין חייב למסרם כראיה, זולת אם ויתר הלקוח על החסיון; והוא הדין בעובד של עורך-דין אשר דברים ומסמכים שנמסרו לעורך דין כאמור הגיעו אליו אגב עבודתו בשירות עורך-הדין.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות עורך-דין או עובד של עורך-הדין.

75. (א) רופא אינו חייב למסור ראיה על דבר המתייחס לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כרופא והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל תוך אמון שישמרם בסוד, זולת אם ויתר אותו אדם על החסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן האינטרס שלא לגלותה; והוא הדין באדם אשר דבר שנמסר לרופא כאמור הגיע אליו אגב עבודתו בשירות הרופא או בשירות של מוסד רפואי או בצוות המקצועי העובד עם הרופא תוך טיפול בחולים.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות רופא או לעבוד כאמור בסיפה לסעיף קטן (א).

(ג) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בטענה בדלתיים סגורות; החליט בית המשפט לשמוע את העדות, רשאי הוא לשמעה בדלתיים סגורות.

55. (א) פסיכולוג-מומחה כמשמעותו בצו שהותקן לפי סעיף זה אינו חייב למסור ראיה על דבר המתייחס לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כפסיכולוג והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לפסיכולוג בדרך כלל תוך אמון שישמרם בסוד, זולת אם ויתר אותו אדם על החסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן האינטרס שלא לגלותה.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות פסיכולוג-מומחה.

(ג) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בטענה בדלתיים סגורות; החליט בית המשפט לשמוע את העדות, רשאי הוא לשמעה בדלתיים סגורות.

(ד) שר הבריאות יתקין בהסכמת שר המשפטים צו שיגדיר מיהו פסיכולוג-מומחה לענין סעיף זה.

10. כהן דת אינו חייב למסור עדות על דבר שנאמר לו בוידוי ואשר גילויו אסור עליו לפי דיני דתו.

15. הסעיפים 5 עד 15 יחולו הן על מסירת ראיות בפני בית משפט ובית דין והן על מסירתן בפני רשות, גוף או אדם המוסמכים על פי דין לגבות ראיות; ומקום שמדובר באותם סעיפים ב"בית-משפט" – גם בית דין, רשות, גוף או אדם כזה במשמע.

(3) במקום סעיף 6 יבוא:

6. פסק בית משפט במשפט אורחי באחד המקרים הבאים על פי עדות יחידה שאין לה סיוע, והעדויות אינה הודאת בעל דין, יפרט בהחלטתו מה הניע אותו להסתפק בעדות זו; ואלה המקרים:

"הכרעה על פי עדות יחידה במשפט אורחי

(1) העדות היא של קטין למטה מגיל 14;

(2) העדות היא של בעל דין או של בן-זוגו, ילדו, הורו, אחיו או אחותו של בעל דין;

(3) העדות היא של אדם המעוניין בתוצאות המשפט לטובת בעל הדין שקרא אותו להעיד;

(4) התובענה היא נגד עזובן, קטין, חולה נפש או נעדר;

(5) קיימות נסיבות אחרות שבהן דרוש, לדעת בית המשפט, פירוט כאמור."

2. בפקודת החוק הפלילי, 1936² —

תיקונים לפקודת החוק הפלילי

(1) אחרי סעיף 120 א יבוא סעיף זה:

120 ב. (א) מי שחייב להעיד או למסור ראייה אחרת בהליך משפטי והוא מסרב לעשות כן, דינו — מאסר שנתיים.

"סירוב להעיד

(ב) הטלת מאסר לפי סעיף 5 לפקודת בזיון בית המשפט על אדם שסירב כאמור, אין בה כדי למנוע שפיטתו לפי סעיף קטן (א), אולם מי שנידון למאסר לפי סעיף קטן (א), תנוכה מענשו התקופה שבה היה אסור לפי סעיף 5 האמור."

(2) אחרי סעיף 121 יבוא סעיף זה:

121 א. המטריד אדם בידעו שאותו אדם העיד או עשוי להעיד בהליך משפטי ובכוונה להכשיל את עדותו או לפגום במהימנותו של העד, דינו — מאסר שנה."

"הטרדת עדים

3. הפקודה המתקנת את חוק העדות, 1936, וכל הודעה שניתנה לפי סעיף 2 לאותה פקודה— בטלים.

ביטול

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 852, עמ' 283.